

I morgon är det för sent

En betydelsefull biologisk art hotas av utrotning, då alltför av dess naturliga livsbetingelser i snabb takt håller på att förstöras, nämligen människan. När vi nu vinner insikt om detta hot, är det nästan för sent att avvärja det.

Påpekas bör att det är konsumtions samhällena som bär det största ansvaret för den fruktansvärda miljöförstörelsen. De har sina rötter i de gamla kolonialmakterna och i en imperialistisk politik, som i sin tur har förorsakat den eftersatthet som den allra största delen av mänskligheten lider under. Konsumtions samhällena, där bara 20 procent av världens befolkning bor, förbrukar två tredjedelar av alla metaller och tre fjärdedelar av all energi som utvinns i världen. De har förgiftat hav och floder, de har förorenat luften. De har tunnats ut och öppnat hål i ozonskiktet, de har fyllt atmosfären med gaser som rubbar klimatet och får katastrofala följder som vi redan börjat drabbas av.

Skogarna försvinner, öknarna brer ut sig, miljarderna ton bördig jord spolats årligen ut i havet. Talrika arter dör ut. Befolkningstrycket och fattigdomen leder till förtvivlade ansträngningar för att överleva, även om naturen blir lidande. Detta kan Tredje Världen inte lastas för, de nationer som för inte länge sedan var kolonier och som idag sugts ut och plundras av en orättvis ekonomisk världsordning.

Lösningen får inte bli att hindra utveckling hos dem som allra mest behöver den.

Det är faktiskt så att allt som idag bidrar till underutveckling och fattigdom utgör ett flagrant brott mot ekosystemet. Det gör att tiotusentals miljoner män, kvinnor och barn varje år dör i Tredje Världen, och detta är mer än i något av de båda världskrigen.

Ojämliga bytesförhållanden, protektionism och utlandsskulder är angrepp på ekosystemet och driver på miljöförstörelsen. Om vi vill rädda mänskligheten från att förstöra sig själv, måste resurser och tillgänglig teknik få en bättre fördelning på vår planet.

Mindre lyx och mindre slöseri i några få länder skulle ge mindre fattigdom och svält i en stor del av världen.

Låt det bli ett slut på att till Tredje Världen överföra livsstilar och konsumtionsmönster som utarmar miljön. Låt den mänskliga tillvaron bli mer rationell. Låt oss inrätta en rättvis ekonomisk världsordning. Låt oss använda all erforderlig vetenskap till en hållbar utveckling utan föroreningar. Det är den ekologiska skulden och inte utlandsskulden som ska betalas. Låt svälten och inte människan försvinna.

Nu när de förmenta hoten från kommunismen

har försvunnit och inga förevändningar för kallt krig, kapprustning och militärutgifter längre finns, vad är det då som hindrar att dessa resurser istället läggs ner på utveckling i Tredje Världen och på att stoppa hotet att jordens ekosystem skall förstöras?

Låt det bli slut på självskhet, på strävanden efter herravälde, på likgiltighet, ansvarslöshet och rökridåer!

Imorgon är det för sent att göra det vi borde ha gjort för länge sedan. Övers. Eva Sjöblom. Foto Vilmer Andersen